

Til samling for et frit Danmark

Politisk manifest fra Danmarks kommunistiske Parti

21. kongres

31. maj—3. juni 1962

(elektronisk reprint efter:

PROGRAMSAMLING. Udtalelser, erklæringer og programmer vedtaget på Danmarks kommunistiske Partis kongresser, landskonferencer og landsmøder. 1952-1974.

Forlaget Tiden 1975

Publiceret på www.aba.dk, april 2002)

Skal fremskridtene prisgives eller udviklingen drives fremad?.....	1
Skal landets rigdomme være privat ejendom eller tjene folkets tryghed?.....	2
Lad os handle enigt og bevare Danmarks selvstændighed	2
Kommunisternes grundlag for et handlingsprogram.....	3
Kun socialismen sikrer det danske folks fremtid	4

En eventyrlig teknisk udvikling og et stigende herredømme over vældige naturkræfter åbner for vor tids mennesker hidtil usete muligheder for en fremtid, der virkeliggør menneskeheds dristigste drømme om en verden fri for frygt og nød.

Hundreder af millioner menneskers frigørelse fra kolonisystemets skændsel er en sejr og en styrkelse for de nationale og demokratiske kræfter i hele verden, så sandt som alle erfaringer har bekræftet, at et folk, der undertrykker andre, ikke selv kan være frit.

Ikke mindst har 45 års sovjetmagt og socialismens historiske sejr på en tredjedel af kloden uigendriveligt vist, at arbejdere og bønder sammen med deres intelligens og ledet af et bevidst socialistisk parti er i stand til at lede og organisere et moderne samfund og dets produktion. Socialismens overlegenhed, såvel i videnskabelig og teknisk henseende, som med hensyn til at løse hverdagens krav om velstand og tryghed for alle, om sikring af retten til arbejde, bolig og uddannelse, øger uafbrudt socialismens autoritet og gør den socialistiske verden til en stadig mægtigere faktor i folkenes kamp for venskab og samarbejde, for fremskridt og fred.

Kun socialismen er i pagt med udviklingen, med nutidens og fremtidens krav. Kun socialismen er verdens håb.

Skal fremskridtene prisgives eller udviklingen drives fremad?

I krigens år ydede det danske folk sit bidrag til de demokratiske kræfters fælles sejr over fascistisk reaktion og over militarismen i hele verden. Modstandskampen skabte forudsætninger for vort lands nationale befrielse. Gennem den, som gennem efterkrigsårenes fredelige arbejde, stigende produktion og tekniske fremskridt skabtes reelle muligheder for at virkeliggøre folkekravet om et andet, tryggere folkets Danmark.

Men disse muligheder blev ikke udnyttet. Det officielle Danmarks politiske samarbejde fra krigsårene og med besættelsesmagten er videreført. Med dets snævre topforhandlinger om alle afgørende spørgsmål bag folkets ryg og uden om de grundlovsmæssigt folkevalgte organer, antager det nu som før form af en farlig klikes reaktionære, unationale sammensværgelse mod vort folks nationale og demokratiske frihed, mod dets materielle og kulturelle levevilkår.

Efter regelmæssigt tilbagevendende nedskæringsforanstaltninger gennem efterkrigsårene vil nu det nye kompleks omkring omsætningskatten åbne vej for en sand kædereaktion, ensidigt vendt mod arbejdere og småkårsfolk. Et besiddende mindretal i befolkningen har uhæmmet kunnet berige sig ved nye og stadig grovere former for udbytning ved spekulation, høj rente, stigende avancer og huslejer. Samtidig har man ved politiske forlig og indgreb i arbejdernes demokratiske medbestemmelsesret ladet dem, og overhovedet den brede befolkning, bære byrderne af de ansvarlige politikeres egen fejlagtige politik.

Dette stiller i dag — sytten år efter krigen — på ny det danske folk over for et afgørende valg: Skal storkapitalister, politisk reaktion og militarisme fortsat skrue udviklingen tilbage, og skal demokratiske, sociale, økonomiske og kulturelle fremskridt, som det arbejdende folk har fravristet de herskende klasser, som politiske handelsvarer prisgives gennem en principløs, eftergivende politik, eller skal udviklingen gennem 'en aktiv samling, af folket igen drives fremad i takt med tidens og teknikkens muligheder og i overensstemmelse med folkets krav om tryghed og demokratisk medbestemmelsesret.

Skal landets rigdomme være privat ejendom eller tjene folkets tryghed?

Da Danmark 1948 blev tilsluttet Marshallplanen, erklærede de ansvarlige politikere de dermed følgende byrder og indgreb i Danmarks ydre og indre forhold som forbigående onder, for at vort land kunne stå på egne ben og dermed frigøre sig for fremmed indflydelse. Nu søger de Danmark optaget i Fællesmarkedet. Uden selv virkelig at tro på nogen økonomisk sikkerhed overlader de dermed det danske folks ret og mulighed for selv at forme dets liv og skæbne til stormagternes overstatslige organer. De hævder fortsat, at de ikke ser Danmark i stand til at klare sig selv og føre en selvstændig udenrigs- og handelspolitik. Skarpere end måske nogen sinde står det danske folk over for valget, om Danmark fortsat skal bestå som de danskes land, eller om dets tusindårige selvstændighed som noget forældet kastes på møddingen. Året efter den økonomiske tilslutning til Marshallplanen fulgte den militære optagelse i NATO. På bekostning af økonomiske, sociale og kulturelle fremskridt beløber militæruddgifterne sig nu til halvanden milliard kroner om året. Trods folketingets egen advarsel og i strid med NATOs angivelige formål godkendte det Vesttysklands optagelse i NATO og oprustning for nu — kort efter principtilslutningen til Fællesmarkedet — at indgå en dansk-tysk fælles-kommando. Skal denne politik med fare for at gøre Danmark til skueplads for atomkrigens første tilintetgørende slag fortsætte — eller skal Danmark i overensstemmelse med folkets livsvigtige interesse frigøre sig fra NATO-magternes aggressive planer og blive en aktiv faktor i fredens front?

Så lidt som tidligere nedskæringer er oms-komplekset et udtryk for en nødsituation, for at Danmark er fattigt. Det er første rate på prisen for Danmarks tiltræden i Fællesmarkedet og samtidig et yderligere bidrag til den umættelige militarisme og dens bagmænd. Danmarks gentagne økonomiske vanskeligheder, den tilbagevendende fare for arbejdsløshed, den stadig mere katastrofeagtige boligsituation, den kulturelle og videnskabelige udvikling henimod at gøre Danmark til et U-land er hverken naturgivne, uafvendelige onder eller udtryk for det danske folks fallit. Det er den hidtidige politik og det herskende system — kapitalismen — der har spillet fallit.

Derfor gælder valget for det danske folk selve fremtiden: Skal rigdommene og de afgørende produktionsmidler: jord og råstoffer, maskiner og samfærdselsmidler fortsat i et kapitalistisk 'Danmark som privat ejendom være en kilde for de få til rigdom og magt ved udbytning af andre menneskers arbejde — eller skal de i et socialistisk Danmark som samfundets fælles eje tjene til at skabe en hidtil uset velstand og tryghed for alle med fuld mulighed for enhver til at kunne udfolde deres evner og interesser.

Lad os handle enigt og bevare Danmarks selvstændighed

I denne situation henvender Danmarks kommunistiske Parti sig til dansk arbejderklasse og til alle tilhængere af national selvstændighed, fred, demokrati og fremskridt.

Vort lands fremtid trues udefra af aggressive, imperialistiske stormagter, som med USA og Vesttyskland i spidsen, gennem dannelse af økonomiske blokke søger at skaffe sig nye afsætnings-, investerings- og udbytningsmuligheder til erstatning for de tabte kolonier og gennem militære blokannelser gøre vort land til en brik i deres aggressive planer mod socialismens lande. Indefra undergraves den af en lille håndfuld storkapitalister, ofte i samarbejde med de internationale monopoler.

De er bagmændene bag politikernes sammenrotning, der under dække af et formelt demokrati gennemfører deres klassekrav uden hensyn til deres vælgere eller til landets dyrebare interes-

ser. Gennem deres herredømme over propaganda- og nyhedstjeneste vildleder de folket, undergraver dets tillid til egne evner og styrke og dets forståelse af tidens alvor og krav til fælles handling.

En ny politik er ikke blot nødvendig, men også mulig. Dansk politik skal ikke afgøres af monopolernes mere eller mindre lyssky handlinger, men af befolkningens brede masser. Det er dem, der skal afgøre Danmarks fremtid.

Det er arbejderklassen med dens voksende aktivitet på arbejdspladserne. Den er den talrigeste og med LO's 800.000 medlemmer og dens politiske partier vort lands stærkest organiserede klasse. Kommunisterne betragter det som en hovedopgave og en forudsætning for at sejre på et socialistisk grundlag at virkeliggøre den faglige og politiske enhed, der faktisk består i klassen i kraft af dens opbygning og dens stilling i samfundet. Denne enhed må bygges op på de arbejdspladser, hvor arbejderne lever og virker under samme forhold, udbyttes og høster fælles erfaringer i fælles kampe for hverdagens krav.

Det er tjenestemænd og funktionærer, lønmodtagere, hvis leve- og arbejdsforhold for de afgørende deles vedkommende nøje er knyttet til arbejderne og deres kampe. Det er åndsarbejderne, hvis livsforhold og virke hæmmes af monopolerne, der udhuler deres ejenforlag, teatre og lokaler, mens arbejderklassens kamp åbner vældige perspektiver for deres skabende evner.

Vi kommunister, arbejderklassens parti, henvender os til husmænd og småbrugere. Det er ikke arbejderne, men monopolerne, der udhuler deres ejendomsret og udbytter deres arbejde gennem renter og avancer på både driftsmidler og salgsprodukter. Vi henvender os til store dele af byernes næringsdrivende og frie erhverv: også for dem er det pengemagtens overhåndtagende koncentration, dens almindelige politik, dens kredit- og avancebestemmelser, der beskærer denne middelstands selvstændighed, udbytter dem og truer deres stilling i samfundet.

Vi rækker hånd til den ungdom, der med sine aktioner mod militarisme, dansk-tysk fælleskommando og atomfare tilbageviser al bagtalelse om ungdommens mangel på ansvarsfølelse. Ærligt og loyalt, som under modstandskampen, er vi rede til at forene vore kræfter med alle, der vil kæmpe for enhver borgers ret til arbejde, bolig, social tryghed, for retten til at leve i frihed og fred, og for at det land, danske før os byggede og bevarede, skal gå videre til vore efterkommere som et selvstændigt land.

Tiden og fremtiden kræver handling! Lad os handle i fællesskab i erkendelse af, at hvis vi ikke selv tager vor skæbne i egne hænder, handler andre for os — og med os. Lad os dristigt og fordomsfrit drøfte, tilrettelægge og handle ud fra en politik, der kan bevare Danmark som selvstændig nation, styrke freden og føre den brede befolkning mod lysere og tryggere tider.

Kommunisternes grundlag for et handlingsprogram

Som grundlag for en sådan politik fremsætter kommunisterne følgende handlingsprogram: En udenrigs- og handelspolitik, hvor Danmark fri af alle økonomiske, politiske og militære blokke fremmer handel og samarbejde med alle, der vil handle på ligeberettigelsens og den gensidige fordels grund.

Vi kæmper for afrustning, for frigørelse fra NATO og dansk-tysk fælles-kommando og for dansk neutralitet med stormagtsgaranti. Men det er bedrag mod folket at foregøgle, at en isoleret dansk afrustning skulle sikre Danmark mod atomkrig eller dens følger. Verden er en helhed. Derfor må Danmark, ved selvstændige initiativer og ved støtte til andres, bidrage til, at den reelle mulighed for at bevare freden, der findes i kraft af folkernes fredskamp og af den socialistiske verdens voksende moralske, økonomiske og militære overlegenhed, bliver til virkelighed. Først og fremmest ved almindelig, fuldstændig afrustning under effektiv kontrol, og i vor del af verden skabelse af en nedrustet atom-fri zone og en fredelig løsning af Tysklands- og Berlin-spørgsmålet. Anerkendelse af og samarbejde med DDR.

Demokratiet styrkes og udvides, monopolernes og storkapitalens overhåndtagende magt brydes ved nationalisering af de vigtigste banker og kreditinstitutioner, af samfundsmæssigt vigtige virksomheder inden for industri, handel og transport. Selskabslovgivningen skærpes med oplysningspligt og ensartede regnskaber for alle selskaber, med pris- og avancekontrol.

En demokratisk skattepolitik med skat på indkomst og formue efter en stigende skala og skærpet kontrol og straf for skattesnydere.

Danmarks naturlige rigdomme udnyttes til gavn for folket ved nationalisering af landets råstoffer, byggegrunde i og omkring byerne og ved en jordreform: brugsretten til jorden skal tilhøre dem, der dyrker den. Økonomisk planlægning og egnsudvikling ved såvel statslige og kommunale som kooperative initiativer og under direkte deltagelse af folkets masseorganisationer, især fagforeningerne. Billige statskreditter til småbruget til modernisering og til fremme af fælles udnyttelse af moderne teknik og driftsformer, til fiskerne og små næringsdrivende til ophjælpning af deres erhverv og bedre afsætning af deres produkter.

Arbejdernes faglige rettigheder og medbestemmelsesretten over egne arbejdsforhold garanteres. Retten til arbejde og til minimumsindkomst sikres, og som arbejdernes andel i den stigende produktion gennemføres stigende realløn, 40 timers uge og bedre ferieordning. Social tryghed for landets borgere: boligspørgsmålet løses ved øget nybyggeri med billige statslån fortrinsvis til offentligt byggeri, til andelsselskaber og sociale selskaber, og ved skærpet huslejekontrol. Der ydes gratis medicinsk hjælp og dagpenge svarende til minimallønnen. Arbejderbeskyttelses-lovgivningen udbygges, især for kvinder og unge. Moderskabsydelse og forhøjet børnetilskud fortrinsvis til moderen, blandt andet ved større tilskud fra arbejdsgiverne — forhøjet folkepension.

Kommunisterne støtter aktivt styrkelsen og udviklingen af dansk kultur på folkeligt grundlag og for at give ethvert menneske mulighed for en alsidig udvikling af sine interesser og evner. Vi ønsker at fremme frugtbringende samarbejde med andre folk, men er mod principløs efterplapren og kryben for alt fremmed. Folkeskolen må være tiårig og udelt, den højere uddannelse demokratiseres, således at denne og dermed adgangen til at besætte vort lands ledende poster ikke bliver en fortrinsret for et mindretal af befolkningen. Voksne får øgede muligheder for videre uddannelse i takt med, hvad tiden og udviklingen kræver. Der stilles de fornødne midler til rådighed for dansk videnskab, forskning og kulturliv.

Kun socialismen sikrer det danske folks fremtid

Siden 1919 har Danmarks kommunistiske Parti levet og virket som en del af dansk arbejderklasse og det danske folk. Partiet har delt dets skæbne, og gennem sin indsats, altid på de arbejdende menneskers side, været med til at præge dets tilværelse. Vi har i disse år som de eneste utrætteligt holdt socialismens fane højt i dansk arbejderbevægelse. Vi danske kommunister er stolte af at tilhøre den kommunistiske verdensbevægelses store familie, som med 41 millioner medlemmer i 90 lande er verdens stærkeste folkebevægelse. Vi henter styrke og tillid ved vore kammeraters sejre i socialismens lande og i, at vor fælles idé har gjort vore broderpartier i for eksempel højtudviklede lande som Frankrig og Italien såvel som i den tidligere koloni Indonesien til deres landes største partier. Men når vi vil socialismen i Danmark, så er det fordi, at kun den kan sikre det danske folks fremtid — og socialismen i Danmark må være det danske folks eget værk.

Vor store forfatter Martin Andersen Nexø, som var medlem af Danmarks kommunistiske Partis centralkomité, skrev efter sit første besøg i Sovjetunionen 1922:

"Det var den gamle verdens stolthed, at den kunne analysere solen og stjernerne og angive deies samlede vægt med punds nøjagtighed, men brødet formåede den ikke at veje ud til sultne munde. Revolutionen betyder, at proletaren har måttet vende op og ned på alting og placere tingene i den rigtige rækkefølge. Han begynder med at veje brødet, og med det som udgangspunkt vil han en dag nå stjernerne."

I dag kalder vi danske kommunister til samling og fælles kamp for vort lands selvstændighed, for frihed, fred og hverdagens problemer.

I morgen vil også vort folk i et frit Danmark, frigjort fra kapitalismens materielle og åndelige lænker, stige mod stjernerne — mod hidtil usete højder i menneskets historie!